

[Ole Bjørn Kraft.]

„Forbudet angaar kun Angrebskrig. Det udstrækkes naturligvis ikke til Forsvarskrig. Retten til lovligt Selvforsvar maa selvfølgelig stadig respekteres. Den angrebne Stat bevarer fuld Frihed til ved alle til dets Raadighed staaende Midler at modsætte sig enhver Angrebshandling, den maatte blive udsat for. Uden at afvente den Hjælp, som den er berettiget til at modtage fra det mellemfolkelige Samfund, kan og bør den straks forsvare sig selv med sine egne Midler. Dens Interesser falder sammen med den almindelige Interesse. Om dette Punkt kan der ikke herske Tvivl.“

Alsing Andersen: Jeg ser heller ikke, at dette rokker ved den Betragtning, jeg har gjort gældende. Det er ikke af Stædighed; men det er, fordi jeg gerne ønsker nogle mere effektive Beviser. Hvis det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft vil tage selve Genève-Protokollen, vil han i trediesidste Afsnit finde følgende:

„En undertegnende Stat, der efter Udløbet af det af Konferencen fastsatte Tidsrum ikke efterkommer den af Konferencen vedtagne Plan“,
— det vil sige den af Afrustningskonferencen vedtagne Plan —

„skal ikke kunne nyde godt af Bestemmelserne i denne Protokol.“
— skal altsaa ikke kunne nyde godt af den Sikkerhed, Genève-Protokollen vil yde.

Dette staar ganske i Samklang med en Artikel, som min ærede franske Partifælle Paul Boncour har skrevet om dette Spørgsmaal. Og Paul Boncours Navn har jo en god Klang i konservative Øren. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse her citere hans Artikel efter den svenske „Social-Demokraten“ for 7. August 1930:

„Kun de Stater, som har handlet i Overensstemmelse med Konventionen og gennemført Nedrustningen, vil kunne regne med Hjælp.“

Ole Bjørn Kraft: Det er mig ikke muligt at forstaa, hvad det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen mente med det sidste Citat; thi saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var denne Oplæsning en Redegørelse for, hvad der skulde ske, naar Genève-Protokollen var blevet vedtaget, og naar en Afrustningskonference havde fastsat Afrustning eller Nedrustning for de enkelte Stater. Men, som bekendt, blev Genève-Protokollen ikke vedtaget, og endnu har der ikke været afholdt nogen Afrust-

ningskonference, som for de enkelte Stater har fastsat Størrelsen af deres Forsvar. Derfor er det netop, vi fra vor Side saa stærkt har agiteret imod den isolerede Afrustning i Stedet for at følge den almindelige internationale Nedrustningslinie.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed afsluttes de korte Bemærkninger.

Alsing Andersen: Ja, jeg tror ogsaa, vi kan slutte, hvis det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft blot vilde prøve paa at forstaa det Udgangspunkt, der er for Diskussionen mellem os, nemlig mine Bemærkninger om, at Genève-Protokollen jo netop var et Forsøg paa at levendegøre det, som man kalder det internationale Solidaritetsprincip. Det internationale Solidaritetsprincip skulde hvile paa Genève-Protokollen, skulde hvile paa en Afrustningskonference, som Staterne havde at rette sig efter, og først naar de havde rettet sig efter den, kunde de kræve Hjælp gennem Folkeforbundet.

Moltesen: Det er ejendommeligt at se, at den afdøde Genève-Protokol endnu kan sætte Lidenskaberne i Bevægelse. Jeg begriber slet ikke heller — for dog at sige noget, ogsaa om dette — det ærede Medlem Hr. Alsing Andersens Betragtning. Det viste sig jo ogsaa, da det var til Debat forrige Gang her i Tinget, at det var dem, som ikke vilde en absolut Afrustning, som netop støttede sig til den, og jeg synes ogsaa, med nogen Grund. Men jeg skal ikke komme dybere ind paa dette, da de Bemærkninger, som det ærede Medlem særlig fremsatte, var rettet til det konservative Parti og ikke til det Parti, jeg har den Ære at tilhøre.

Da jeg hørte Regeringspartiernes Ordfører for det foreliggende Forslag argumentere, hørte jeg en Gentagelse af den højtærede Udenrigsministers Taler og Artikler fra hans og mine unge Dage, og jeg undredes over, at Troen endnu var saa stor i Israel. Da den højtærede Udenrigsminister senere under Forhandlingerne tog Ordet, mærkede man, at han selv forstandsmæssigt er den samme som forhen; men hans Erfaringer har dog drejet hans Udtalelser ud i en videre folkepsykologisk Forstaaelse end før, uden at denne Forstaaelse dog har afsat kendelige Mærker i det foreliggende Forslag eller i hans Argumenter for det.

Den højtærede Udenrigsminister udtalte, at Oppositionen, hvortil jeg hører,